

Κεφάλαιο 8

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΓΥΡΙΣΜΟΥ

I. Η Κατεύθυνση των Μαθημάτων

1. Η γνώση δεν είναι το κίνητρο για να κάνεις αυτά τα μαθήματα. Το κίνητρο είναι η ειρήνη. Αυτή είναι η αναγκαία προϋπόθεση για γνώση μόνο και μόνο επειδή εκείνοι που βρίσκονται σε σύγκρουση δεν είναι γαλήνιοι, και η ειρήνη είναι η προϋπόθεση της γνώσης διότι είναι η κατάσταση της Βασιλείας. Η γνώση μπορεί να αποκατασταθεί μόνο όταν τηρείς τις προϋποθέσεις της. Αυτή δεν είναι μια συμφωνία που έφτιαξε ο Θεός, ο Οποίος δεν κάνει δσοληψίες. Είναι απλά το αποτέλεσμα της κακής χρήσης των νόμων Του εκ μέρους μιας φανταστικής θέλησης που δεν είναι δική Του. Η γνώση **είναι** η Θέλησή Του. Αν αντιτίθεται στο Θέλημα Του, πως γίνεται να έχεις την γνώση; Σου έχω πει τι σου προσφέρει η γνώση, αλλά ίσως ακόμα δεν την θεωρείς ως απόλυτα επιθυμητή. Αν την θεωρούσες δεν θα ήσουν τόσο έτοιμος να την πετάς κάθε φορά που το εγώ ζητά την υποστήριξή σου.

2. Οι περισπασμοί του εγώ μπορεί να φαίνεται πως παρεμβάλλονται στην μάθηση σου, αλλά το εγώ δεν έχει δύναμη να σε περισπά εκτός κι αν εσύ του την δώσεις. Η φωνή του εγώ είναι μια αυταπάτη. Δεν μπορείς να περιμένεις ότι θα σου πει «Δεν είμαι αληθινό». Εν τούτοις, δεν σου ζητείται να διώξεις μόνος σου τις αυταπάτες σου. Απλά σου ζητείται να τις αξιολογήσεις σε σχέση με τις επιδράσεις που έχουν πάνω σου. Αν δεν τις θέλεις επειδή θα χάσεις την ειρήνη, τότε θα αφαιρεθούν από το νου σου για χάρη σου.

3. Κάθε ανταπόκριση στο εγώ είναι ένα κάλεσμα για πόλεμο, και ο πόλεμος σου στερεί πραγματικά την ειρήνη. Όμως σε αυτό τον πόλεμο δεν υπάρχει αντίπαλος. Αυτή είναι η επανερμηνεία της πραγματικότητας που πρέπει να κάνεις για να εξασφαλίσεις την ειρήνη, καθώς και η μόνη που χρειάζεται ποτέ να κάνεις. Εκείνους που αντιλαμβάνεσαι ως αντιπάλους είναι μέρος της ειρήνης σου, την οποία εγκαταλείπεις όταν τους επιτίθεται. Πως είναι δυνατόν να έχεις αυτό που εγκαταλείπεις; Μοιράζεσαι για να έχεις, αλλά δεν το εγκαταλείπεις εσύ ο ίδιος. Όταν εγκαταλείπεις την ειρήνη, τότε αποκλείεις τον εαυτό σου από αυτή. Αυτή είναι μια κατάσταση τόσο ξένη προς την Βασιλεία, που καθιστά αδύνατο να καταλάβεις την κατάσταση που επικρατεί μέσα σε αυτή.

4. Τα περασμένα σου μαθήματα πρέπει να σε δίδαξαν λάθος πράγματα, απλά και μόνο επειδή δεν σε έχουν κάνει ευτυχισμένο. Μόνο και μόνο γι αυτό το λόγο η αξία τους είναι αμφισβητήσιμη. Αν η μάθηση στοχεύει στην αλλαγή, και αυτός είναι πάντα ο στόχος της, είσαι ικανοποιημένος με τις αλλαγές που σου έχει επιφέρει η μάθησή σου; Η δυσaréσκεια με τα αποτελέσματα της μάθησης είναι ένα σημάδι μαθησιακής αποτυχίας, εφόσον σημαίνει ότι δεν απόκτησες αυτό που ήθελες.

5. Το μαθησιακό πρόγραμμα της Επανόρθωσης είναι το αντίθετο του προγράμματος που κατάρτισες εσύ για τον εαυτό σου, το ίδιο όμως και το αποτέλεσμά του. Αν το αποτέλεσμα του δικού σου προγράμματος σε έχει κάνει δυστυχισμένο, και εφόσον θέλεις ένα διαφορετικό, μια αλλαγή στο μαθησιακό σου πρόγραμμα είναι προφανώς απαραίτητη. Η πρώτη αλλαγή που θα εισάγουμε είναι μια αλλαγή στην κατεύθυνση. Ένα μαθησιακό πρόγραμμα για να έχει νόημα δεν μπορεί να είναι χωρίς συνέπεια. Αν είναι σχεδιασμένο από δύο δασκάλους, που ο κάθε ένας πιστεύει σε διαμετρικά αντίθετες ιδέες, δεν είναι δυνατόν να αποτελεί ένα ενιαίο σύνολο. Αν διεξάγεται από αυτούς τους δύο δασκάλους συγχρόνως, τότε ο ένας θα παρεμβαίνει στον άλλο. Αυτό οδηγεί σε αμφιταλαντεύσεις, αλλά όχι σε αλλαγή. Οι ασταθείς δεν έχουν κατεύθυνση. Δεν μπορούν να επιλέξουν το ένα διότι δεν μπορούν να αφήσουν το άλλο, ακόμα κι αν αυτό δεν υπάρχει. Το συγκρουόμενο πρόγραμμά τους, τους διδάσκει ότι **όλες** οι κατευθύνσεις υπάρχουν, και δεν τους παρέχει λογική βάση για να επιλέξουν.

6. Ο ολοκληρωτικός παραλογισμός ενός τέτοιου μαθησιακού προγράμματος πρέπει να αναγνωριστεί πριν γίνει δυνατή μια πραγματική αλλαγή στην κατεύθυνση. Δεν μπορείς να μαθαίνεις συγχρόνως από δύο δασκάλους που βρίσκονται σε πλήρη διαφωνία για τα πάντα. Το κοινό τους πρόγραμμα παρουσιάζει ένα αδύνατο μαθησιακό έργο. Σε διδάσκουν τελείως διαφορετικά πράγματα με εντελώς διαφορετικούς τρόπους, που θα μπορούσαν να είναι πιθανά

αν και οι δύο δεν σε δίδασκαν για τον εαυτό σου. Η πραγματικότητά σου παραμένει ανεπηρέαστη και από τους δύο, αλλά αν ακούς και τους δύο, ο νους θα διχάζεται για το ποια είναι η πραγματικότητά σου.

II. Η Διαφορά ανάμεσα στην Φυλάκιση και στην Ελευθερία

1. Υπάρχει μια λογική βάση για την επιλογή. Μόνο ένα Δάσκαλος γνωρίζει ποια είναι η πραγματικότητά σου. Αν ο σκοπός των μαθημάτων είναι το να μάθεις να αφαιρείς τα εμπόδια για αυτή την γνώση, τότε πρέπει να τα μάθεις από Αυτόν. Το εγώ δεν γνωρίζει τι προσπαθεί να διδάξει. Προσπαθεί να σε διδάξει τι είσαι χωρίς να γνωρίζει τι είσαι. Είναι ειδικό μόνο στην σύγχυση. Δεν κατανοεί τίποτα άλλο. Σαν δάσκαλος, λοιπόν, το εγώ βρίσκεται σε σύγχυση και προκαλεί ολοκληρωτική σύγχυση. Ακόμα κι αν μπορούσες να αγνοήσεις εντελώς το Άγιο Πνεύμα, πράγμα που είναι αδύνατον, ακόμα και τότε δεν θα μπορούσες να μάθεις τίποτα από το εγώ, διότι το εγώ δεν γνωρίζει τίποτα.

2. Υπάρχει κάποιος πιθανός λόγος να διαλέξεις ένα τέτοιο δάσκαλο; Μπορεί η απόλυτη περιφρόνηση των πάντων που διδάσκει να έχει κάποιο νόημα; Είναι αυτός ο δάσκαλος στον οποίο μπορεί να στραφεί ένα Υιός του Θεού για να βρει τον εαυτό του; Το εγώ ποτέ δεν σου έχει δώσει καμία λογική απάντηση σε τίποτα. Αξιολογώντας το βασιζόμενος στην εμπειρία σου από την διδασκαλία του, δεν θα έπρεπε αυτό και μόνο να του στερήσει το δικαίωμα να είναι ο μελλοντικός σου δάσκαλος; Εν τούτοις, το εγώ έχει κάνει πολύ περισσότερα για να βλάψει την μάθησή σου από αυτό και μόνο. Η μάθηση προκαλεί χαρά αν σε οδηγεί στο φυσικό σου μονοπάτι, και διευκολύνει την εξέλιξη αυτού που ήδη έχεις. Όταν διδάσκει ενάντια στην φύση σου, όμως, θα χάνεις από αυτή την μάθησή διότι η μάθησή σου θα σε αιχμαλωτίζει. Η θέλησή σου είναι **μέσα** στην φύση σου, κι επομένως δεν μπορείς να πας ενάντια σε αυτή.

3. Το εγώ δεν μπορεί να σε διδάξει τίποτα όσο η θέληση σου είναι ελεύθερη, διότι δεν θα το ακούς. Δεν είναι η θέλησή σου να είσαι φυλακισμένος διότι η θέλησή σου είναι ελεύθερη. Αυτός είναι ο λόγος που το εγώ είναι η άρνηση της ελεύθερης βούλησης. Ποτέ δεν είναι ο Θεός Αυτός που σε εξαναγκάζει διότι Αυτός μοιράζεται το Θέλημα Του μαζί σου. Η Φωνή Του διδάσκει μόνο σύμφωνα με το Θέλημα Του. Αυτό όμως δεν είναι μάθημα του Αγίου Πνεύματος επειδή είναι αυτό που **είσαι**. (το Θέλημα Του) Το μάθημα είναι ότι η δική σου θέληση και του Θεού δεν γίνεται να είναι σε ασυμφωνία διότι είναι ένα. Αυτή είναι η ακύρωση όλων όσων επιχειρεί να διδάξει το εγώ. Δεν είναι λοιπόν μόνο η κατεύθυνση των μαθημάτων που πρέπει να είναι δίχως σύγκρουση, αλλά και το περιεχόμενο τους.

4. Το εγώ προσπαθεί να σε διδάξει ότι θέλεις να αντιτεθείς στο Θέλημα του Θεού. Δεν μπορείς να μάθεις αυτό το αφύσικο μάθημα, και η προσπάθεια να το μάθεις είναι μία παραβίαση της ίδιας σου της ελευθερίας, κάνοντάς σε να φοβάσαι την θέλησή σου **διότι** είναι ελεύθερη. Το Άγιο Πνεύμα αντιτίθεται σε οποιαδήποτε αιχμαλωσία της θέλησης ενός Υιού του Θεού, γνωρίζοντας ότι η θέληση του Υιού του Θεού είναι και του Πατέρα. Το Άγιο Πνεύμα σε οδηγεί σταθερά στο μονοπάτι της ελευθερίας, και σε διδάσκει το πώς να αγνοείς ή να βλέπεις πέρα από όλα όσα θα σε καθυστερούσαν.

5. Έχουμε πει ότι το Άγιο Πνεύμα σε διδάσκει την διαφορά ανάμεσα στον πόνο και την χαρά. Αυτό είναι το ίδιο με το να λέγαμε ότι σου διδάσκει την διαφορά ανάμεσα στην φυλάκιση και την ελευθερία. Δεν μπορείς να κάνεις αυτή την διάκριση χωρίς Αυτό διότι έχεις διδάξει στον εαυτό σου ότι η φυλάκιση είναι ελευθερία. Πιστεύοντας ότι αυτά είναι το ίδιο, πώς μπορείς να τα ξεχωρίσεις; Μπορείς να ζητήσεις από το κομμάτι του νου σου που σε δίδαξε να πιστεύεις ότι είναι τα ίδια, να σε διδάξει ότι είναι και διαφορετικά;

6. Η διδασκαλία του Αγίου Πνεύματος παίρνει μόνο **μια** κατεύθυνση και έχει μόνο **ένα** στόχο. Η κατεύθυνσή Του είναι η ελευθερία και ο στόχος Του είναι ο Θεός. Εν τούτοις δεν μπορεί να συλλάβει τον Θεό χωρίς εσένα, διότι δεν είναι Θέληση του Θεού να **είναι** δίχως εσένα. Όταν έχεις μάθει ότι η θέλησή σου είναι και του Θεού, τότε δεν μπορείς πια να θέλεις να είσαι δίχως Αυτόν περισσότερο από ό,τι Αυτός θα μπορούσε να θέλει να είναι δίχως εσένα. Αυτή είναι η ελευθερία και αυτή είναι η χαρά. Αν το αρνηθείς αυτό στον εαυτό σου, αρνείσαι στον Θεό την Βασιλεία Του, επειδή Αυτός σε δημιούργησε γι αυτό.

7. Όταν είπα, « Όλη η δύναμη και η δόξα είναι δικές σου διότι η Βασιλεία των Ουρανών είναι δική

Του» εννοούσα αυτό: Η Θέληση του Θεού είναι χωρίς όρια, και όλη η δύναμη και η δόξα βρίσκονται μέσα σε αυτή. Είναι απεριόριστη σε ισχύ, σε αγάπη και σε ειρήνη. Δεν έχει όρια διότι η επέκτασή της είναι χωρίς όρια, και περιλαμβάνει όλα τα πράγματα διότι δημιούργησε όλα τα πράγματα. Δημιουργώντας όλα τα πράγματα τα έκανε μέρος της. Εσύ είσαι το Θέλημα του Θεού διότι έτσι δημιουργήθηκες. Αφού ο Δημιουργός σου δημιουργεί μόνο σαν τον Εαυτό Του, είσαι σαν Αυτόν. Είσαι μέρος Εκείνου ο Οποίος είναι όλη η δύναμη και η δόξα, κι επομένως είσαι το ίδιο απεριόριστος όσο Αυτός.

8. Τι άλλο μπορεί το Άγιο Πνεύμα να επικαλεστεί για να αποκαταστήσει την Βασιλεία του Θεού εκτός από την δύναμη και την δόξα; Η έκκλησή Του, λοιπόν, είναι απλά σε αυτό που είναι η Βασιλεία, και για την αναγνώριση αυτού που πραγματικά είναι. Όταν το αναγνωρίσεις αυτό, τότε αυτόματα φέρνεις αυτή την αναγνώριση σε όλους, διότι θα τους **έχεις** αναγνωρίσει όλους. Με την δική σου αναγνώριση αφυπνίζεις και την δική τους, και μέσα από την δική τους επεκτείνεται και η δική σου. Η αφύπνιση ρέει εύκολα και χαρούμενα μέσα στην Βασιλεία, σαν απάντηση προς το Κάλεσμα για τον Θεό. Αυτή είναι η φυσική ανταπόκριση κάθε Υιού του Θεού προς την Φωνή που μιλά για τον Δημιουργό του, διότι είναι η Φωνή για τις δημιουργίες του και για την δική του επέκταση.

III. Η Ιερή Συνάντηση

1. Δόξα στον ύψιστο Θεό, και σε σένα διότι αυτή είναι η Θέλησή Του. Ζήτησε και θα σου δοθεί, διότι ήδη **έχει** δοθεί. Ζήτησε το φως και μάθε ότι **είσαι** φως. Αν θέλεις κατανόηση και φώτιση θα την μάθεις, διότι η απόφασή σου να την μάθεις είναι και η απόφαση σου να ακούς τον Δάσκαλο που γνωρίζει το φως, κι επομένως μπορεί να σου το διδάξει. Δεν υπάρχει όριο στην μάθησή σου διότι δεν υπάρχει όριο στο νου σου. Δεν υπάρχει όριο στην διδασκαλία Του διότι Αυτός δημιουργήθηκε για να διδάσκει. Κατανοώντας τέλεια την λειτουργία Του, την εκπληρώνει τέλεια, διότι αυτή είναι η χαρά Του και η δική σου το ίδιο.

2. Η τέλεια εκπλήρωση της Θέλησης του Θεού είναι η μόνη χαρά και ειρήνη που μπορείς να γνωρίσεις απόλυτα, διότι είναι η μόνη λειτουργία που μπορεί να βιωθεί ολοκληρωτικά. Όταν αυτό επιτευχτεί, λοιπόν, δεν θα υπάρχει καμιά άλλη εμπειρία. Εν τούτοις, η επιθυμία για κάποια άλλη εμπειρία θα εμποδίζει την επίτευξη της, διότι το Θέλημα του Θεού δεν γίνεται να σου επιβληθεί δια της βίας, μιας και είναι εμπειρία απόλυτης προθυμίας. Το Άγιο Πνεύμα καταλαβαίνει πώς να το διδάξει αυτό, αλλά εσύ δεν το καταλαβαίνεις. Αυτός είναι ο λόγος που Το χρειάζεσαι, και που ο Θεός σου Το έδωσε. Μόνο η δική Του διδασκαλία θα απελευθερώσει την δική σου θέληση προς την Θέληση του Θεού, ενώνοντάς την με την δύναμη και την δόξα Του και διασφαλίζοντάς τες ως δικές σου. Τις μοιράζεσαι όπως τις μοιράζεται και ο Θεός, διότι αυτό είναι το φυσικό αποτέλεσμα της ύπαρξής τους.

3. Το Θέλημα του Πατέρα και του Υιού γίνονται Ένα, με την επέκτασή Τους. Η επέκτασή Τους είναι το αποτέλεσμα της Ενότητάς Τους, και κρατά αδιάσπαστη την ενότητά τους επεκτείνοντας το κοινό Τους Θέλημα. Αυτή είναι η τέλεια δημιουργία από τους τέλεια δημιουργημένους από κοινού με τον τέλειο Δημιουργό. Ο Πατέρας πρέπει να δίνει πατρότητα στον Υιό Του, διότι η δική Του Πατρότητα πρέπει να επεκτείνεται προς τα έξω. Εσύ που ανήκεις στον Θεό έχεις την ιερή λειτουργία της επέκτασης της Πατρότητάς Του με το να μην θέτεις καθόλου όρια σε αυτήν. Άφησε το Άγιο Πνεύμα να σε διδάξει πώς να το κάνεις αυτό, διότι έτσι μπορείς να γνωρίσεις τι σημαίνει αυτό μόνο από τον Ίδιο τον Θεό.

4. Να θυμάσαι ότι όποιον και να συναντάς είναι μια ιερή συνάντηση. Όπως τον βλέπεις θα βλέπεις και τον εαυτό σου. Όπως του συμπεριφέρεσαι, θα συμπεριφέρεσαι και στον εαυτό σου. Όπως σκέφτεσαι γι αυτόν, έτσι θα σκέφτεσαι και για τον εαυτό σου. Ποτέ μην το ξεχνάς αυτό, διότι μέσα σε αυτόν θα βρεις ή θα χάσεις τον εαυτό σου. Μην αφήνεις κανέναν χωρίς να του δίνεις την σωτηρία και να την δέχεσαι ο ίδιος. Διότι εγώ είμαι πάντα εκεί μαζί σου, για να σου υπενθυμίζω **εσένα**.

5. Ο στόχος των μαθημάτων, άσχετα με τον δάσκαλο που επιλέγεις, είναι «Γνώρισε τον εαυτό σου». Δεν υπάρχει τίποτε άλλο να ψάξεις. Ο κάθε ένας ψάχνει για τον εαυτό του και για την δύναμη και την δόξα που νομίζει ότι έχει χάσει. Όποτε είσαι με οποιονδήποτε, έχεις άλλη μια ευκαιρία να τα βρεις. Η δύναμη και η δόξα σου βρίσκονται μέσα σ' αυτόν (στον αδελφό σου) διότι είναι δικές σου. Το εγώ προσπαθεί να τα βρει μόνο μέσα σε σένα, διότι δεν γνωρίζει που να

ψάξει. Το Άγιο Πνεύμα σε διδάσκει ότι αν κοιτάς μόνο στον εαυτό σου δεν μπορείς να βρεις τον εαυτό σου, διότι αυτό δεν είναι αυτό που είσαι. Όποτε είσαι με έναν αδελφό, μαθαίνεις τι είσαι διότι διδάσκεις αυτό που είσαι. Αυτός θα ανταποκριθεί είτε με πόνο είτε με χαρά, ανάλογα με το ποιον δάσκαλο ακολουθείς. Αυτός θα φυλακιστεί ή θα απελευθερωθεί ανάλογα με την δική σου απόφαση, το ίδιο και εσύ. Ποτέ μην ξεχνάς την ευθύνη σου προς αυτόν, διότι είναι ευθύνη προς τον εαυτό σου. Δώσε σε αυτόν την θέση του στην Βασιλεία κι έτσι θα έχεις και την δική σου.

6. Την Βασιλεία των Ουρανών δεν μπορείς να την βρεις μόνος, κι εσύ που είσαι η Βασιλεία δεν μπορείς να βρεις τον εαυτό σου μόνος σου. Για να πετύχεις τον στόχο των μαθημάτων, λοιπόν, δεν μπορείς ν' ακούς το εγώ, του οποίου ο μόνος σκοπός είναι να ματαιώσει τον ίδιο του τον στόχο. Το εγώ βέβαια δεν το γνωρίζει αυτό, διότι δεν γνωρίζει τίποτα. Αλλά εσύ μπορείς να το γνωρίζεις αν είσαι πρόθυμος να δεις τι θέλει το εγώ να κάνει σε σένα. Αυτή είναι δική σου ευθύνη, διότι μόλις το δεις αυτό πραγματικά θα δεχτείς την Επανόρθωση για τον εαυτό σου. Ποια άλλη επιλογή θα μπορούσες να κάνεις; Έχοντας κάνει αυτή την επιλογή θα καταλάβεις γιατί κάποτε πίστευες ότι, όταν συναντούσες κάποιον άλλον, νόμιζες ότι **ήταν** κάποιος άλλος. Και κάθε ιερή συνάντηση στην οποία συμμετέχεις πλήρως θα σε διδάσκει ότι αυτό δεν είναι έτσι.

7. Μπορείς να συναντήσεις μόνο ένα μέρος του εαυτού σου διότι είσαι μέρος του Θεού, ο Οποίος είναι τα πάντα. Η δύναμη και δόξα Του είναι παντού, και δεν είναι δυνατόν να είσαι αποκλεισμένος από αυτές. Το εγώ διδάσκει ότι η δύναμη σου βρίσκεται σε σένα και μόνο. Το Άγιο Πνεύμα διδάσκει ότι όλη η δύναμη είναι στον Θεό και **επομένως** και σε σένα. Το Θέλημα του Θεού είναι κανένας να μην υποφέρει. Δεν θέλει κανένας να υποφέρει για μια εσφαλμένη απόφαση. Αυτός είναι ο λόγος που σου έχει δώσει τα μέσα να την ακυρώσεις. Μέσω της δύναμης και της δόξας Του όλες οι λανθασμένες αποφάσεις σου εξαλείφονται ολοκληρωτικά, απελευθερώνοντας εσένα και τον αδελφό σου από κάθε σκέψη φυλάκισης που μπορεί να κάνει οποιοδήποτε μέρος της Υιότητας. Οι λανθασμένες αποφάσεις δεν έχουν δύναμη, διότι δεν είναι αληθινές. Η φυλάκιση που φαίνεται πως προκαλούν δεν είναι πιο αληθινή από ό,τι αυτές οι ίδιες.

8. Η δύναμη και δόξα ανήκουν μόνο στον Θεό. Το ίδιο κι εσύ. Ο Θεός δίνει οτιδήποτε Του ανήκει διότι δίνει από τον Εαυτό Του. Και τα πάντα Του ανήκουν. Η λειτουργία που σου έδωσε είναι να δίνεις και εσύ από τον εαυτό σου. Όταν την εκπληρώσεις τέλεια θα θυμηθείς τι **έχεις** από Αυτόν, και επομένως αυτό που **είσαι** μέσα Του. Δεν μπορεί να είσαι ανίσχυρος να το κάνεις, διότι αυτή είναι η δύναμη σου. Ο Θεός σου δίνει σαν δώρο την δόξα Του επειδή αυτό είναι ο Ίδιος. Δες αυτή την δόξα παντού για να θυμηθείς τι είσαι.

IV. Το Δώρο της Ελευθερίας

1. Αν η Θέληση του Θεού για σένα είναι η απόλυτη γαλήνη και χαρά, τότε αν δεν βιώνεις αυτό και μόνο σημαίνει ότι αρνείσαι να αναγνωρίσεις την Θέλησή Του. Η Θέληση Του δεν ταλαντεύεται, και παραμένει για πάντα αμετάβλητη. Όταν δεν είσαι σε γαλήνη αυτό μπορεί να συμβαίνει μόνο και μόνο επειδή δεν πιστεύεις ότι βρίσκεσαι μέσα σε Αυτόν. Και όμως Αυτός είναι το Παν μέσα σε όλα. Η ειρήνη Του είναι πλήρης, και εσύ πρέπει να συμπεριλαμβάνεσαι μέσα σ'αυτήν. Οι νόμοι του σε κυβερνούν διότι κυβερνούν τα πάντα. Δεν μπορείς να εξαιρεθείς από τους νόμους Του, αν και μπορείς να μην τους υπακούς. Εν τούτοις, αν κάνεις κάτι τέτοιο, θα νιώθεις μόνος και αβοήθητος, διότι θα έχεις αρνηθεί τα πάντα στον εαυτό σου.

2. Έχω έρθει ως φως σε ένα κόσμο που όντως αρνείται στον εαυτό του τα πάντα. Αυτό το κάνει απλά με το να διαχωρίζει τον εαυτό του από τα πάντα. Επομένως είναι μια ψευδαίσθηση απομόνωσης, που στηρίζεται στον φόβο της ίδιας της μοναξιάς που **είναι** η ψευδαίσθησή της. Είπα ότι θα είμαι για πάντα μαζί σου, ακόμα και μέχρι το τέλος του κόσμου. Γι αυτό είμαι το φως του κόσμου. Αν είμαι μαζί σου στην μοναξιά του κόσμου, η μοναξιά φεύγει. Δεν μπορείς να υποστηρίξεις την ψευδαίσθηση της μοναξιάς του κόσμου αν δεν είσαι μόνος. Σκοπός μου, λοιπόν, εξακολουθεί να είναι να η υπέρβαση του κόσμου. Δεν του επιτίθεμαι, αλλά το φως μου τον διαλύει εξαιτίας αυτού που είναι. Το φως δεν επιτίθεται στο σκοτάδι, απλά το φωτίζει και αυτό χάνεται. Αφού το φως μου πηγαίνει παντού μαζί σου, τότε κι εσύ το φωτίζεις μαζί με μένα και αυτό χάνεται. Το φως γίνεται δικό μας, κι εσύ δεν μπορείς να κατοικήσεις πια στο σκοτάδι όπως και το σκοτάδι δεν μπορεί να βρίσκεται εκεί όπου πηγαίνεις. Όταν θυμάσαι εμένα, θυμάσαι τον εαυτό σου, και Αυτόν που με έστειλε σε σένα.

3. Βρισκόσουν στο σκοτάδι μέχρι που το Θέλημα του Θεού εκπληρώθηκε ολοκληρωτικά από κάθε μέρος της Υιότητας . Όταν έγινε αυτό, επιτεύχθηκε τέλεια από όλους. Πως αλλιώς θα μπορούσε να έχει επιτευχθεί τέλεια ; Η δική μου αποστολή ήταν απλά να ενώσει την θέληση της Υιότητας , με την Θέληση του Πατέρα αποκτώντας την επίγνωση της Θέλησης του Πατέρα εγώ ο ίδιος. Αυτή την επίγνωση ήρθα να σου δώσω, και το πρόβλημά σου να την αποδεχθείς είναι και το πρόβλημα αυτού του κόσμου. Η επίλυση του είναι η σωτηρία, και με αυτή την έννοια **είμαι** η σωτηρία αυτού του κόσμου. Ο κόσμος λοιπόν με απεχθάνεται και με απορρίπτει, διότι ο κόσμος **είναι** η πίστη ότι η αγάπη είναι αδύνατη. Αν δεχτείς το γεγονός ότι είμαι μαζί σου, αρνείσαι τον κόσμο και δέχεσαι τον Θεό. Το θέλημα μου είναι το δικό Του, και η απόφασή σου να με ακούσεις είναι η απόφαση ν' ακούσεις την Φωνή Του και να κατοικείς μέσα στο Θέλημα Του. Όπως ο Θεός με έστειλε σε σένα, έτσι κι εγώ θα σε στείλω στους άλλους. Μαζί σου θα πορεύομαι προς αυτούς κι έτσι θα μπορούμε να τους διδάσκουμε την ειρήνη και την ενότητα.

4. Δεν θεωρείς ότι ο κόσμος χρειάζεται την ειρήνη όσο την χρειάζεσαι κι εσύ; Δεν θέλεις να την δώσεις στον κόσμο τόσο όσο θέλεις και να την δεχτείς ; Γιατί αν δεν το κάνεις δεν θα τη λάβεις. Αν θέλεις να την πάρεις από μένα, πρέπει πρώτα να την δώσεις. Η θεραπεία δεν προέρχεται από κάποιον άλλον. Δέξου την καθοδήγηση από μέσα σου. Την καθοδήγηση πρέπει να την θέλεις, διαφορετικά δεν θα έχει κανένα νόημα για σένα. Αυτός είναι ο λόγος που η θεραπεία είναι ένα συλλογικό εγχείρημα. Εγώ μπορώ να σου πω τι να κάνεις, αλλά εσύ πρέπει να συνεργάζεσαι πιστεύοντας ότι ξέρω τι πρέπει να κάνεις. Μόνο τότε ο νους σου θα επιλέξει να με ακολουθήσει. Χωρίς αυτή την επιλογή δεν θα μπορούσες να θεραπευτείς διότι θα είχες αποφασίσει ενάντια στην θεραπεία, και αυτή η απόρριψη της απόφασής μου για σένα κάνει την θεραπεία αδύνατη.

5. Η θεραπεία αντανακλά την κοινή μας θέληση. Αυτό είναι προφανές όταν αναλογιστείς για τι πράγμα είναι η θεραπεία. Η θεραπεία είναι ο τρόπος με τον οποίο ξεπερνιέται ο διαχωρισμός. Ο διαχωρισμός ξεπερνιέται με την ενότητα. Δεν μπορεί να ξεπεραστεί διαχωρίζοντας. Η απόφαση να ενωθείς πρέπει να είναι ξεκάθαρη, ειδικά ο νους ο ίδιος θα είναι διχασμένος και όχι ολοκληρωμένος. Ο νους σου είναι το μέσον με το οποίο εσύ καθορίζεις την δική σου κατάσταση, διότι ο νους είναι ο μηχανισμός της απόφασης. Είναι η δύναμη με την οποία διαχωρίζεις ή ενώνεις, και ανάλογα βιώνεις πόνο ή χαρά. Η απόφασή μου δεν μπορεί να παραβλέψει την δική σου, διότι και η δική σου είναι το ίδιο ισχυρή με την δική μου. Αν δεν ήταν έτσι οι Υιοί του Θεού δεν θα ήταν ίσοι. Τα πάντα είναι δυνατά μέσα από την κοινή μας θέληση, αλλά η δική μου από μόνη της δεν μπορεί να σε βοηθήσει. Η θέλησή σου είναι τόσο ελεύθερη όσο και η δική μου, και ούτε ο Θεός ο Ίδιος δεν θα πήγαινε ενάντια σε αυτή. Εγώ δεν μπορώ να θελήσω κάτι που δεν θέλει ο Θεός. Μπορώ να σου προσφέρω την δύναμή μου για να κάνουμε την δική σου αήτητη, όμως αν αντιπεθώ στην απόφασή σου θα γίνω ανταγωνιστικός και θα παραβιάσω το Θέλημα του Θεού για σένα.

6. Καμία δημιουργία του Θεού δεν μπορεί να αντιπεθεί στην απόφασή σου, όπως και καμία δημιουργία του Θεού δεν μπορεί να αντιπεθεί στην δική Του Θέληση. Ο Θεός έδωσε δύναμη στην θέλησή σου, την οποία μπορώ ν' αναγνωρίσω μόνο προς τιμήν της δικής Του. Αν θέλεις να γίνεις σαν εμένα θα σε βοηθήσω, γνωρίζοντας ότι είμαστε όμοιοι. Αν θέλεις να είσαι διαφορετικός θα σε περιμένω μέχρι ν'αλλάξεις γνώμη. Μπορώ να σε διδάξω, αλλά μόνο εσύ μπορείς να επιλέξεις να ακούσεις την διδασκαλία μου. Πως αλλιώς είναι δυνατόν να γίνει, εφόσον η Βασιλεία του Θεού είναι ελευθερία; Η ελευθερία δεν μπορεί να μαθευτεί μέσω της τυραννίας οποιουδήποτε είδους, και η τέλεια ισότητα όλων των Υιών του Θεού δεν μπορεί να αναγνωριστεί μέσω της κυριαρχίας ενός νου πάνω σε κάποιον άλλον. Οι Υιοί του Θεού είναι ίσοι σε θέληση, εφόσον όλοι είναι το Θέλημα του Πατέρα τους. Αυτό είναι το μόνο μάθημα που ήρθα να διδάξω.

7. Αν η θέλησή σου δεν ήταν δική μου δεν θα ήταν ούτε του Πατέρα μας. Αυτό θα σήμαινε ότι έχεις φυλακίσει την δική σου, και δεν την αφήνεις ελεύθερη. Από μόνος σου δεν μπορείς να κάνεις τίποτα, διότι μόνος σου **είσαι** ένα τίποτα. Εγώ είμαι τίποτα χωρίς τον Πατέρα και εσύ είσαι τίποτα χωρίς εμένα, γιατί με το να αρνείσαι τον Πατέρα αρνείσαι τον εαυτό σου. Θα σε θυμάμαι πάντα, και στην θύμησή μου για σένα βρίσκεται και η δική σου θύμηση για τον εαυτό σου. Στην δική μας θύμηση του ενός για τον άλλον βρίσκεται και θύμησή μας για τον Θεό. Και σε αυτή την ανάμνηση βρίσκεται η ελευθερία σου διότι η ελευθερία σου είναι σ' Αυτόν. Ενώσου, λοιπόν, μαζί μου υμνώντας Αυτόν και εσένα τον οποίο δημιούργησε. Αυτό είναι το δικό μας δώρο ευγνωμοσύνης προς Αυτόν, το οποίο θα το μοιραστεί με όλες τις δημιουργίες Του, στις οποίες δίνει εξίσου ό,τι είναι αποδεκτό από Αυτόν. Η Θέλησή Του για όλους τους Υιούς Του είναι το δώρο της ελευθερίας που δέχεται ευπρόσδεκτα. Προσφέροντας ελευθερία θα ελευθερώσεις.

8. Η ελευθερία είναι το μόνο δώρο που μπορείς να προσφέρεις στους Υιούς του Θεού, εφόσον είναι μια αναγνώριση του τι είναι οι ίδιοι και του τι είναι Αυτός. Η ελευθερία είναι δημιουργία, διότι είναι αγάπη. Όποιον επιζητάς να φυλακίσεις δεν τον αγαπάς. Επομένως, όταν επιζητάς να φυλακίσεις κάποιον, συμπεριλαμβανομένου και του εαυτού σου, δεν τον αγαπάς και δεν μπορείς να ταυτιστείς μαζί του. Όταν φυλακίζεις τον εαυτό σου δεν μπορείς να δεις την πραγματική σου ταύτιση με μένα και με τον Πατέρα. Η ταύτισή σου είναι και με τον Πατέρα και με τον Υιό. Δεν μπορεί να είναι μόνο με τον Ένα και όχι με τον Άλλο. Αν είσαι μέρος του Ενός, πρέπει να είσαι και μέρος του Άλλου επειδή Αυτοί είναι Ένα. Η Αγία Τριάδα είναι ιερή **επειδή** είναι Ένα. Αν αποκλείσεις τον εαυτό σου από αυτή την ενότητα, τότε αντιλαμβάνεσαι την Αγία Τριάδα ως διαχωρισμένη. Εσύ πρέπει να συμπεριλαμβάνεσαι μέσα σ' Αυτήν διότι Αυτή είναι τα πάντα. Αν δεν πάρεις την θέση σου μέσα σ' Αυτήν για να εκπληρώσεις την λειτουργία σου ως μέρος Της η Αγία Τριάδα θα είναι κι Αυτή τόσο στερημένη όσο κι εσύ. Κανένα μέρος Της δεν μπορεί παραμένει φυλακισμένο αν είναι να γίνει γνωστή η αλήθεια Της.

V. Η Αδιαίρετη Θέληση της Υιότητας

1. Είναι δυνατόν να είσαι χωρισμένος από την ταυτότητά σου και να είσαι γαλήνιος; Ο διαχωρισμός δεν είναι λύση· είναι αυταπάτη. Αυτοί που έχουν αυταπάτες πιστεύουν ότι η αλήθεια θα τους επιτεθεί, και δεν την αναγνωρίζουν διότι προτιμούν την αυταπάτη. Κρίνοντας την αλήθεια ως κάτι που δεν το θέλουν, αντιλαμβάνονται ψευδαισθήσεις που μπλοκάρουν την γνώση. Βοήθησέ τους προσφέροντάς τους τον ενοποιημένο νου σου για χάρη τους, όπως εγώ σου προσφέρω τον δικό μου για χάρη σου. Από μόνοι μας δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα, αλλά μαζί οι νόες μας συγχωνεύονται σε κάτι του οποίου η δύναμη είναι πολύ πιο πέρα από την δύναμη των ξεχωριστών τμημάτων του. Με το να μην είναι διαχωρισμένος, ο Νους του Θεού εδραιώνεται μέσα στον δικό μας σαν δικός μας. Αυτός ο Νους είναι αήττητος διότι είναι αδιαίρετος.

2. Η αδιαίρετη θέληση της Υιότητας είναι ο τέλειος δημιουργός, εφόσον βρίσκεται σε απόλυτη ομοιότητα με τον Θεό, του Οποίου είναι η Θέληση. Δεν γίνεται να εξαιρεθείς από αυτή αν θέλεις να καταλάβεις τι είναι αυτή και τι είσαι εσύ. Όταν πιστεύεις ότι η θέλησή σου είναι ξεχωριστή από την δική μου, τότε εξαιρείς τον εαυτό σου από την Θέληση του Θεού η οποία **είναι** εσύ ο ίδιος. Εν τούτοις, το να θεραπεύεις εξακολουθεί να σημαίνει ότι ολοκληρώνεις. Επομένως, το να θεραπεύεις είναι να ενώνεσαι με εκείνους που είναι σαν εσένα, επειδή όταν αντιλαμβάνεσαι αυτή την ομοιότητα σημαίνει ότι αναγνωρίζεις τον Πατέρα. Αν η τελειότητα σου είναι σε Αυτόν και μόνο σε Αυτόν, πως είναι δυνατόν να το γνωρίζεις χωρίς να Τον αναγνωρίζεις; Η αναγνώριση του Θεού είναι η αναγνώριση του εαυτού σου. Δεν υπάρχει διαχωρισμός από τον Θεό και την δημιουργία Του. Θα το συνειδητοποιήσεις αυτό όταν καταλάβεις ότι δεν υπάρχει διαχωρισμός ανάμεσα στην θέλησή σου και την δική μου. Άφησε την Αγάπη του Θεού να λάμψει επάνω σου με το να με αποδεχθείς. Η πραγματικότητά μου είναι δική σου και δική Του. Ενώνοντας το νου σου με τον δικό μου δηλώνεις την επίγνωση σου ότι η Θέληση του Θεού είναι Μία.

3. Η Ενότητα του Θεού και η δική μας δεν είναι διαχωρισμένες διότι η Ενότητά Του περιλαμβάνει και την δική μας. Όταν ενώνεσαι με μένα σημαίνει ότι αποκαθιστάς την δύναμή Του σε σένα διότι την μοιραζόμαστε. Σου προσφέρω μόνο την αναγνώριση της δικής Του δύναμης μέσα σου, αλλά σε αυτό βρίσκεται όλη η αλήθεια. Καθώς ενωνόμαστε, ενωνόμαστε μαζί Του. Δόξα στην ένωση του Θεού και των ιερών Του Υιών! Όλη η δόξα είναι σ' Αυτούς διότι **είναι** ενωμένοι. Τα θαύματα που κάνουμε φέρνουν μαρτυρίες της Θέλησης του Πατέρα για τον Υιό Του, και της χαράς που παίρνουμε όταν ενωνόμαστε με το Θέλημα του για εμάς.

4. Όταν ενώνεσαι μαζί μου ενώνεσαι χωρίς το εγώ, διότι εγώ έχω αποκηρύξει το εγώ στον εαυτό μου κι επομένως δεν μπορώ να ενωθώ με το δικό σου. Η ένωσή μας, λοιπόν, είναι ο τρόπος να αποκηρύξεις το εγώ μέσα σου. Η αλήθεια και στους δυο μας είναι πέρα από το εγώ. Η επιτυχία μας στην υπέρβαση του εγώ είναι εγγυημένη από τον Θεό, κι εγώ μοιράζομαι αυτή την βεβαιότητα και για τους δυο μας και για όλους μας. Φέρνω την ειρήνη του Θεού πίσω σε όλα τα παιδιά Του διότι την έλαβα από Αυτόν για όλους μας. Τίποτα δεν μπορεί να επικρατήσει ενάντια στην ενωμένη θέλησή μας διότι τίποτα δεν μπορεί να επικρατήσει ενάντια στην Θέληση του Θεού.

5. Θα ήθελες να ξέρεις το Θέλημα του Θεού για σένα; Ζήτησέ το από μένα που το γνωρίζω και

θα το μάθεις. Δεν θα σου αρνηθώ τίποτα, όπως και ο Θεός δεν μου αρνιέται τίποτα. Δικό μας είναι απλά το ταξίδι του γυρισμού προς τον Θεό ο Οποίος είναι το σπίτι μας. Όποτε εισβάλλει ο φόβος οπουδήποτε στον δρόμο προς την ειρήνη, αυτό γίνεται διότι το εγώ έχει επιχειρήσει να έρθει στο ταξίδι μαζί μας και δεν μπορεί να το κάνει. Το εγώ εξαγριώνεται νιώθοντας την ήττα, βλέπει απόρριψη και γίνεται εκδικητικό. Είσαι άτρωτος απέναντι στην εκδίκησή του επειδή είμαι μαζί σου. Σε αυτό το ταξίδι με έχεις επιλέξει σαν σύντροφό σου **αντί για** το εγώ. Μην επιχειρείς όμως να κρατηθείς και από τους δύο, γιατί θα παίρνεις διαφορετικές κατευθύνσεις και θα χάσεις τον δρόμο .

6. Ο δρόμος του εγώ δεν είναι δικός μου, όπως επίσης δεν είναι και δικός σου. Το Άγιο Πνεύμα έχει μια κατεύθυνση για όλους τους νέες, και αυτή που με δίδαξε είναι η δική σου. Ας μην χάσουμε από τα μάτια μας την καθοδήγηση Του εξαιτίας των ψευδαισθήσεων, διότι μόνο οι ψευδαισθήσεις κάποιας άλλης καθοδήγησης μπορούν να συγκαλύψουν αυτή για την οποία η Φωνή του Θεού μιλά σε όλους μας. Ποτέ μην παραχωρήσεις στο εγώ την δύναμη να αναμιχθεί στο ταξίδι. Δεν έχει καμία δύναμη, διότι το ταξίδι είναι ο δρόμος προς αυτό που είναι αληθινό. Άφησε πίσω σου όλες τις ψευδαισθήσεις, και προσπέρασε κάθε προσπάθεια του εγώ να σε καθυστερήσει. Πιάσε, λοιπόν, το χέρι μου διότι θέλεις να ξεπεράσεις το εγώ. Η δύναμή μου ποτέ δεν θα σου λείψει, κι αν επιλέξεις να την μοιραστείς θα τα καταφέρεις. Την δίνω πρόθυμα και με χαρά, επειδή σε χρειάζομαι όσο με χρειάζεσαι κι εσύ.

VI. Ο Θησαυρός του Θεού

1. Είμαστε η κοινή θέληση της Υιότητας , της οποίας η Ολότητα είναι για όλους. Αρχίζουμε το ταξίδι της επιστροφής ξεκινώντας μαζί, και συγκεντρώνουμε τους αδελφούς μας καθώς συνεχίζουμε μαζί. Κάθε όφελος στην αδυναμία τους και να προσθέσουν την δύναμή τους σ' εμάς. Το καλωσόρισμα του Θεού μας περιμένει όλους μας, και Αυτός θα μας καλωσορίσει όπως σε καλωσορίζω εγώ. Μην ξεχνάς την Βασιλεία του Θεού για οτιδήποτε από όσα έχει να σου προσφέρει αυτός ο κόσμος.

2. Ο κόσμος δεν μπορεί να προσθέσει τίποτα στην δύναμη και την δόξα του Θεού και των ιερών Υιών Του, αλλά μπορεί να τυφλώσει τους Υιούς προς τον Πατέρα, αν αυτοί τον κοιτούν. Δεν μπορείς να κοιτάς τον κόσμο και να γνωρίσεις τον Θεό. Μόνο το ένα είναι αληθινό. Έχω έρθει για να σου πω ότι η επιλογή για το ποιο είναι αληθινό δεν είναι δική σου για να την κάνεις. Αν ήταν, θα είχες καταστρέψει τον εαυτό σου. Όμως ο Θεός δεν θέλησε την καταστροφή των δημιουργημάτων του, διότι τα έχει δημιουργήσει για την αιωνιότητα. Το Θέλημα Του σε έχει σώσει, όχι από τον εαυτό σου αλλά από την ψευδαίσθηση του εαυτού σου. Σε έχει σώσει **για** τον εαυτό σου.

3. Ας δοξάσουμε Αυτόν τον Οποίο ο κόσμος αρνείται, διότι στο δικό Του Βασίλειο ο κόσμος δεν έχει καμία δύναμη. Κανένα δημιούργημα του Θεού δεν μπορεί να βρει χαρά σε τίποτα άλλο εκτός από το αιώνιο· όχι επειδή είναι στερημένο από οτιδήποτε άλλο, αλλά επειδή τίποτα άλλο δεν είναι αντάξιό του. Ό,τι δημιουργεί ο Θεός και οι Υιοί Του είναι αιώνιο, και μέσα σ' αυτό και αυτό μόνο είναι η χαρά τους.

4. Άκουσε την ιστορία του άσωτου Υιού, και μάθε ποιος είναι ο θησαυρός του Θεού και ο δικός σου. Αυτός ο υιός ενός στοργικού πατέρα έφυγε από το σπίτι του και θεώρησε ότι είχε κατασπαταλήσει τα πάντα για πράγματα χωρίς αξία εντελώς, παρόλο που τότε δεν καταλάβαινε την αναξιοτήτά τους. Ντρεπόταν να γυρίσει στον πατέρα του, διότι νόμιζε ότι τον είχε πληγώσει. Εν τούτοις, όταν ήρθε σπίτι του ο πατέρας του τον υποδέχτηκε με χαρά, διότι ο υιός ο ίδιος **ήταν** ο θησαυρός του πατέρα του. Δεν ήθελε τίποτα άλλο.

5. Ο Θεός θέλει μόνο τον Υιό Του διότι ο Υιός Του είναι ο μόνος θησαυρός Του. Εσύ θέλεις τις δημιουργίες σου όπως Αυτός θέλει τις δικές Του. Οι δημιουργίες σου είναι το δώρο σου προς την Αγία Τριάδα, δημιουργημένες με ευγνωμοσύνη για την δική σου δημιουργία. Δεν σε εγκαταλείπουν περισσότερο από ότι εσύ εγκατέλειψες τον Δημιουργό σου, παρά επεκτείνουν την δημιουργία σου όπως ο Θεός επέκτεινε τον Εαυτό Του σε σένα. Είναι δυνατόν οι δημιουργίες του Θεού να βρίσκουν χαρά σε αυτό που δεν είναι πραγματικό; Και τι είναι πραγματικό εκτός από τις δημιουργίες του Θεού και εκείνες που είναι δημιουργημένες σαν τις δικές Του; Οι δικές σου

δημιουργίες σε αγαπούν όπως εσύ αγαπάς τον Πατέρα σου για το δώρο της δημιουργίας. Δεν υπάρχει άλλο δώρο που να είναι αιώνιο, άρα δεν υπάρχει άλλο δώρο που να είναι αληθινό. Πως, λοιπόν, είναι δυνατόν να δέχεσαι οτιδήποτε άλλο ή να δίνεις κάτι άλλο, και να περιμένεις χαρά σε ανταπόδοση; Και τι άλλο εκτός από την χαρά είναι αυτό που θα ήθελες; Δεν έφτιαξες εσύ τον εαυτό σου ούτε και την λειτουργία σου. Εσύ έφτιαξες μόνο την απόφαση να είναι ανάξιος και για τα δύο. Παρόλα αυτά δεν μπορείς εσύ να κάνεις τον εαυτό σου ανάξιο διότι είσαι ο θησαυρός του Θεού, και αυτό στο οποίο Αυτός δίνει αξία είναι πολύτιμο. Η αξία του δεν μπορεί να αμφισβητηθεί, διότι η αξία του βρίσκεται στο ότι ο Θεός μοιράζεται τον Εαυτό Του με αυτό κι έτσι διασφαλίζει την αξία του για πάντα.

6. Η δική σου λειτουργία είναι να προσθέτεις στον θησαυρό του Θεού δημιουργώντας τον δικό σου. Η Θέλησή Του **προς** εσένα είναι η Θέλησή Του **για** εσένα. Αυτός δεν θα σου στερούσε την δημιουργία διότι η χαρά Του βρίσκεται σε αυτή. Δεν μπορείς να βρεις την χαρά παρά μόνο όπως την βρίσκει ο Θεός. Η χαρά Του γεννήθηκε όταν σε δημιούργησε, και επεκτείνει την Πατρότητά του σε σένα έτσι ώστε να μπορέσεις κι εσύ να επεκτείνεις τον εαυτό σου όπως Αυτός. Δεν το καταλαβαίνεις αυτό διότι δεν Τον καταλαβαίνεις. Κανένας που δεν δέχεται την λειτουργία του δεν μπορεί να καταλάβει τι είναι, και κανένας δεν μπορεί να δεχτεί την λειτουργία του παρά μόνο αν γνωρίζει τι είναι **ο ίδιος**. Η δημιουργία είναι η Θέληση του Θεού. Η Θέλησή Του σε δημιούργησε για να δημιουργείς. Η θέλησή σου δεν δημιουργήθηκε ξέχωρα από την δική του, άρα πρέπει να βούλεσαι όπως βούλεται Αυτός.

7. Μια «απρόθυμη θέληση» δεν σημαίνει τίποτα, εφόσον είναι μια αντίφαση όρων που στην πραγματικότητα δεν σημαίνει τίποτα. Όταν νομίζεις ότι είσαι απρόθυμος να βούλεσαι μαζί με τον Θεό, τότε δεν σκέφτεσαι. Η Θέληση του Θεού **είναι** Σκέψη. Δεν γίνεται να μπορεί να αντικρουστεί **από** σκέψη. Ο Θεός δεν αντικρούει τον Εαυτό Του, και οι Υιοί Του, που είναι σαν Αυτόν, δεν μπορούν να αντικρούουν τον εαυτό τους ούτε και τον Ίδιο. Εν τούτοις, η σκέψη τους είναι τόσο ισχυρή, ώστε μπορούν ακόμα και να φυλακίσουν τον νου του Υιού του Θεού, αν το επιλέξουν. Αυτή η επιλογή κάνει πραγματικά την λειτουργία του Υιού άγνωστη στον ίδιο, αλλά ποτέ στον Δημιουργό του. Και αφού δεν είναι άγνωστη στον Δημιουργό του, είναι εν δυνάμει για πάντα γνωστή και σε αυτόν.

8. Δεν υπάρχει παρά μόνο ένα ερώτημα που θα έπρεπε να κάνεις στον εαυτό σου· «Θέλω να γνωρίσω την Θέληση του Πατέρα μου για μένα;» Αυτός δεν θα την κρύψει. Μου την έχει αποκαλύψει διότι Του την ζήτησα, και έμαθα τι είχε ήδη δώσει. Η λειτουργία μας είναι να δουλεύουμε μαζί, διότι χωριστά δεν μπορούμε να λειτουργήσουμε καθόλου. Ολόκληρη η δύναμη του Υιού του Θεού βρίσκεται μέσα σε όλους μας, αλλά σε κανέναν από εμάς ξεχωριστά. Ο Θεός δεν θέλει να είμαστε μόνοι διότι ούτε **Αυτός** δεν θέλει να είναι μόνος. Γι αυτό δημιούργησε τον Υιό Του, και του έδωσε την δύναμη να δημιουργεί μαζί Του. Οι δημιουργίες μας είναι τόσο ιερές όσο εμείς, και εμείς είμαστε οι Υιοί του Θεού του Ίδιου τόσο ιεροί όσο και Αυτός. Μέσα από τις δημιουργίες μας επεκτείνουμε την αγάπη μας, κι έτσι αυξάνουμε την χαρά της Αγίας Τριάδας. Δεν το καταλαβαίνεις αυτό, διότι εσύ που είσαι ο θησαυρός του Ίδιου του Θεού δεν θεωρείς τον εαυτό σου πολύτιμο. Εφόσον έχεις αυτή την πίστη, δεν μπορείς να καταλάβεις τίποτα.

9. Μοιράζομαι με τον Θεό την γνώση της αξίας που σου έχει δώσει. Η αφοσίωση μου σε σένα δίνεται από Αυτόν, εφόσον γεννήθηκε από την γνώση του εαυτού μου και Εκείνου. Δεν μπορούμε να χωριστούμε. Αυτούς που ο Θεός ένωσε δεν γίνεται να διαχωριστούν, και ο Θεός έχει ενώσει όλους τους Υιούς Του με τον Εαυτό Του. Είναι δυνατόν να είσαι διαχωρισμένος από την ζωή και την ύπαρξή σου; Το ταξίδι σου προς τον Θεό είναι απλά η αφύπνιση της γνώσης του που βρίσκεσαι πάντα και του τι είσαι παντοτινά. Είναι ένα ταξίδι δίχως απόσταση προς ένα στόχο που δεν έχει αλλάξει ποτέ. Η αλήθεια μπορεί μόνο να βιωθεί. Δεν μπορεί να περιγραφεί και δεν μπορεί να εξηγηθεί. Εγώ μπορώ να σε κάνω να γνωρίσεις τις συνθήκες της αλήθειας, αλλά το βίωμα είναι από τον Θεό. Μαζί μπορούμε να γνωρίσουμε τις συνθήκες της, αλλά η αλήθεια μόνη της θα ανατείλει σε σένα.

10. Αυτό που ο Θεός έχει θελήσει για σένα **είναι** δικό σου. Αυτός έχει δώσει την Θέλησή Του στον θησαυρό Του, και Αυτή (η Θέληση) είναι ο δικός του θησαυρός. Η καρδιά σου βρίσκεται εκεί όπου είναι ο θησαυρός σου, όπως και η δική Του. Εσύ που είσαι ο αγαπημένος του Θεού είσαι απόλυτα ευλογημένος. Μάθε το αυτό από μένα, και ελευθέρωσε την ιερή θέληση όλων εκείνων που είναι το ίδιο ευλογημένοι όπως εσύ.

VII. Το Σώμα σαν Μέσο Επικοινωνίας

1. Η επίθεση είναι πάντα σωματική. Όταν η επίθεση οποιασδήποτε μορφής εισέλθει στο νου σου τότε εξισώνεις τον εαυτό σου με το σώμα, εφόσον αυτή είναι η ερμηνεία του εγώ για το σώμα. Δεν χρειάζεται να επιτεθείς σωματικά για να δεχτείς αυτή την ερμηνεία. Την δέχεσαι απλά και μόνο με την πεποίθηση ότι η επίθεση μπορεί να σου αποφέρει κάτι που θέλεις. Αν δεν το πίστευες αυτό, η ιδέα της επίθεσης δεν θα ασκούσε καμία έλξη επάνω σου. Όταν εξισώνεις τον εαυτό σου με ένα σώμα πάντα θα βιώνεις κατάθλιψη. Όταν ένα παιδί του Θεού σκέφτεται για τον εαυτό του με αυτό τον τρόπο, τότε υποτιμά τον εαυτό του, και βλέπει και τους αδελφούς του το ίδιο υποτιμημένους. Εφόσον μπορεί να βρίσκει τον εαυτό του μόνο μέσα σε αυτούς, έχει αποκόψει τον εαυτό του από την σωτηρία.

2. Να θυμάσαι ότι το Άγιο Πνεύμα ερμηνεύει το σώμα μόνο ως μέσον επικοινωνίας. Εφόσον είναι ο Σύνδεσμος Επικοινωνίας ανάμεσα στον Θεό και τους διαχωρισμένους Υιούς Του, το Άγιο Πνεύμα ερμηνεύει όλα όσα έχεις φτιάξει στο φως του τι Αυτό το ίδιο είναι. Το εγώ διαχωρίζει μέσω του σώματος. Το Άγιο Πνεύμα προσεγγίζει μέσω αυτού τους άλλους. Εσύ δεν αντιλαμβάνεσαι τους αδελφούς σου έτσι όπως τους αντιλαμβάνεται το Άγιο Πνεύμα, διότι δεν θεωρείς τα σώματα ως ένα απλό μέσο σύνδεσης των νοών και της ένωσης τους με τον δικό σου και τον δικό μου. Αυτή η ερμηνεία του σώματος θα σου αλλάξει εντελώς την γνώμη όσον αφορά την αξία του. Από μόνο του το σώμα δεν έχει καμία αξία.

3. Αν χρησιμοποιείς το σώμα για επίθεση, τότε είναι βλαβερό για σένα. Αν το χρησιμοποιείς για να φτάσεις το νου εκείνων που πιστεύουν ότι είναι σώματα, και να τους διδάξεις **μέσω** του σώματος ότι δεν είναι έτσι, τότε θα καταλάβεις τη δύναμη του νου που βρίσκεται μέσα σου. Αν χρησιμοποιείς το σώμα για αυτό και μόνο, τότε δεν μπορεί να το χρησιμοποιείς για επίθεση. Στην υπηρεσία της ένωσης γίνεται ένα όμορφο μάθημα επικοινωνίας, που έχει αξία μέχρι να **γίνει** η επικοινωνία. Αυτός είναι ο τρόπος του Θεού να κάνει απεριόριστο αυτό που εσύ έχεις περιορίσει. Το Άγιο Πνεύμα δεν βλέπει το σώμα έτσι όπως το βλέπεις εσύ, διότι γνωρίζει ότι η μόνη πραγματικότητα που υπάρχει στο κάθε τι είναι η υπηρεσία που προσφέρει στον Θεό για χάρη της λειτουργίας που του δίνει Εκείνος.

4. Η επικοινωνία δίνει τέλος στον διαχωρισμό. Η επίθεση τον προωθεί. Το σώμα είναι είτε όμορφο είτε άσχημο, ειρηνικό ή βάρβαρο, χρήσιμο ή βλαβερό, ανάλογα με την χρήση που του δίνεται. Και όποια χρήση έχεις δώσει στο δικό σου σώμα θα βλέπεις και στο σώμα κάποιου άλλου. Αν το σώμα γίνει ένα μέσον που δίνεις στο Άγιο Πνεύμα για να το χρησιμοποιήσει για χάρη της ένωσης της Υιότητας, τότε δεν θα βλέπεις τίποτα το υλικό σε αυτό εκτός από αυτό που είναι. Χρησιμοποίησέ το για την αλήθεια και θα το βλέπεις αληθινά. Αν το χρησιμοποιείς εσφαλμένα θα το παρανοείς, διότι ήδη θα το έχεις κάνει αυτό **με το να** το χρησιμοποιείς εσφαλμένα. Αν ερμηνεύεις οτιδήποτε ξεχωριστά από το Άγιο Πνεύμα, τότε δεν θα το εμπιστευέσαι. Αυτό θα σε οδηγήσει στο μίσος, την επίθεση και την απώλεια της ειρήνης.

5. Εν τούτοις, κάθε απώλεια προέρχεται μόνο από την δική σου εσφαλμένη κατανόηση. Απώλεια οποιουδήποτε είδους είναι αδύνατη. Αλλά όταν βλέπεις κάποιον αδελφό ως σωματική οντότητα, τότε η δύναμη και η δόξα του είναι «χαμένες» για σένα και το ίδιο χαμένες θα είναι και οι δικές σου. Του έχεις επιτεθεί, αλλά πρώτα επιτέθηκες στον εαυτό σου. Μην τον βλέπεις με αυτό τον τρόπο για χάρη της δικής σου σωτηρίας, η οποία πρέπει να του φέρει και την δική του. Μην του επιτρέπεις να υποτιμά τον εαυτό του μέσα στο νου σου, αλλά ελευθέρωσε τον από την πίστη του στην μικρότητά του, και έτσι θα ελευθερωθείς και εσύ. Είναι ιερός ως μέρος δικό σου. Κι εσύ είσαι ιερός, ως μέρος δικό μου. Το να επικοινωνείς με κάποιο μέρος του Θεού του ίδιου σημαίνει ότι φτάνεις πολύ πιο πέρα από την Βασιλεία των Ουρανών, στον Δημιουργό της, μέσω της Φωνής Του την οποία έχει εξασφαλίσει ως μέρος δικό σου.

6. Να χαίρεσαι, λοιπόν, που από μόνος σου δεν μπορείς να κάνεις τίποτα. Δεν προέρχεσαι **από** σένα. Αυτός από τον Οποίο είσαι θέλει την δύναμη και την δόξα για σένα, με τις οποίες μπορείς τέλεια να εκπληρώσεις την Ιερή Του Θέληση για σένα όταν την αποδεχτείς για τον εαυτό σου. Αυτός δεν έχει αποσύρει τα δώρα Του από σένα, αλλά εσύ πιστεύεις ότι τα έχεις αποσύρει από Αυτόν. Μην αφήνεις κανέναν Υιό του Θεού να παραμένει κρυμμένος για χάρη του Ονόματος Εκείνου, διότι το Όνομά του είναι δικό σου.

7. Η Βίβλος λέγει, «Ο Λόγος (ή η σκέψη) έγινε σάρκα.» Μιλώντας κυριολεκτικά αυτό είναι αδύνατον, εφόσον φαίνεται να εμπλέκει την μετάφραση ενός επιπέδου πραγματικότητας σε

κάποια άλλη. Τα διαφορετικά επίπεδα πραγματικότητας υπάρχουν μόνο φαινομενικά, ακριβώς όπως και τα διαφορετικά επίπεδα των θαυμάτων. Η σκέψη δεν μπορεί να γίνει σάρκα παρά μόνο με την πίστη, εφόσον η σκέψη δεν είναι σωματική. Εν τούτοις, η σκέψη είναι επικοινωνία, για την οποία μπορεί το σώμα να χρησιμοποιηθεί. Αυτή είναι η μόνη φυσιολογική χρήση του. Το να χρησιμοποιείς το σώμα μη φυσιολογικά σημαίνει ότι χάνεις από μπροστά σου τον σκοπό του Αγίου Πνεύματος, κι έτσι συγχέεις τον στόχο των μαθημάτων Του.

8. Δεν υπάρχει τίποτα πιο απογοητευτικό για έναν μαθητή όσο κάποια μαθήματα που δεν μπορεί να μάθει. Η αίσθηση της επάρκειας του δοκιμάζεται και στενοχωριέται. Το να βρίσκεσαι αντιμέτωπος με μια αδύνατη μαθησιακή κατάσταση είναι το πιο θλιβερό πράγμα στον κόσμο. Μάλιστα, αυτός είναι και ο τελικός λόγος που και ο ίδιος ο κόσμος είναι καταθλιπτικός. Τα μαθήματα του Αγίου Πνεύματος ποτέ δεν προκαλούν κατάθλιψη, διότι είναι μαθήματα χαράς. Όποτε η αντίδραση σου στην μάθηση είναι η κατάθλιψη, αυτό συμβαίνει επειδή έχει χαθεί από μπροστά σου ο αληθινός στόχος των μαθημάτων.

9. Σε αυτό τον κόσμο, ούτε καν το σώμα δεν γίνεται αντιληπτό ως ολοκληρωμένο. Ο σκοπός του γίνεται αντιληπτός ως θρυμματισμένος σε πολλές λειτουργίες με μικρή ή και καθόλου σχέση η μία με την άλλη, έτσι ώστε φαίνεται πως κυβερνάται από το χάος. Όταν καθοδηγείται από το εγώ, όντως **κυβερνάται από το χάος**. Όταν όμως καθοδηγείται από το Άγιο Πνεύμα, δεν συμβαίνει αυτό. Γίνεται ένα μέσον με το οποίο εκείνο το μέρος του νου που προσπάθησες να διαχωρίσεις **από** το πνεύμα μπορεί να ξεπεράσει τις διαστρεβλώσεις του και να επανέλθει **στο** πνεύμα. Ο ναός του εγώ γίνεται, λοιπόν, ναός του Αγίου Πνεύματος, όπου η αφοσίωση σε Αυτόν αντικαθιστά την αφοσίωση στο εγώ. Κατ' αυτή την έννοια το σώμα γίνεται ένα ναός προς τον Θεό · η Φωνή Του ενοικεί σε αυτό κατευθύνοντας την χρήση στην οποία έχει τεθεί.

10. Η θεραπεία είναι το αποτέλεσμα της χρησιμοποίησης του σώματος αποκλειστικά για επικοινωνία. Εφόσον αυτό είναι το φυσιολογικό, θεραπεύει ολοκληρώνοντας, πράγμα το οποίο είναι επίσης φυσιολογικό. Ολόκληρος ο νους είναι ολοκληρωμένος, και η πίστη ότι μέρος από αυτόν είναι σωματικό, ή όχι νους, είναι μια αποσπασματική ή αρρωστημένη ερμηνεία. Ο νους δεν μπορεί να γίνει σωματικός, αλλά μπορεί να εκδηλωθεί μέσα από το σώμα αν το χρησιμοποιήσει για να διευρυνθεί. Όταν απλώνεται προς τα έξω, ο νους επεκτείνει τον εαυτό του. Δεν σταματά στο σώμα, διότι αν κάνει κάτι τέτοιο εμποδίζεται ο σκοπός του. Ένας νους που έχει μπλοκαριστεί, έχει επιτρέψει στον εαυτό του να είναι ευάλωτος σε επίθεση, διότι έχει στραφεί εναντίον του εαυτού του.

11. Η αφαίρεση των εμποδίων, λοιπόν, είναι ο μόνος τρόπος που εγγυάται την βοήθεια και την θεραπεία. Η βοήθεια και η θεραπεία είναι οι φυσιολογικές εκφράσεις ενός νου που λειτουργεί μέσα από το σώμα, αλλά όχι **μέσα** σε αυτό. Αν ο νους πιστεύει ότι στόχος του είναι το σώμα, τότε θα διαστρεβλώνει την δική του αντίληψη για το σώμα, και εμποδίζοντας την δική του επέκταση πέρα από αυτό, θα προκαλέσει ασθένεια ενθαρρύνοντας τον διαχωρισμό. Η αντίληψη του σώματος ως ξεχωριστή οντότητα δεν γίνεται παρά να υποθάλψει την ασθένεια, διότι αυτό δεν είναι αληθεια. Ένα μέσον επικοινωνίας χάνει την χρησιμότητά του αν χρησιμοποιηθεί για οτιδήποτε άλλο. Αν χρησιμοποιείς ένα μέσον επικοινωνίας ως μέσον επίθεσης, τότε γίνεται μια προφανής σύγχυση για τον σκοπό του.

12. Το να επικοινωνείς σημαίνει να ενώνεις και το να επιτίθεσαι σημαίνει να διαχωρίζεις. Πως μπορείς να κάνεις και τα δύο με το ίδιο πράγμα συγχρόνως και να μην υποφέρεις; Η αντίληψη του σώματος μπορεί να ενοποιηθεί μόνο κάτω από ένα σκοπό. Αυτό απελευθερώνει το νου από τον πειρασμό να βλέπει το σώμα κάτω από πολλά πρίσματα οπτικής, και το παραδίδει ολοκληρωτικά στο Ένα Φως στο οποίο μπορεί πραγματικά να γίνει κατανοητό. Το να συγχέεις ένα μαθησιακό εργαλείο με τον στόχο των μαθημάτων είναι μια θεμελιώδης σύγχυση που εμποδίζει την κατανόηση και των δύο. Η μάθηση πρέπει να οδηγεί πέρα από το σώμα προς την επαναφορά της δύναμης του νου μέσα σε αυτό. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο αν ο νους επεκτείνεται προς άλλους νόες, και δεν συγκρατείται στην επέκτασή του. Αυτή η συγκράτηση είναι η αιτία όλων των ασθενειών, διότι η λειτουργία του νου είναι μόνο η επέκταση.

13. Το αντίθετο της χαράς είναι η θλίψη. Όταν η μάθησή σου προωθεί την θλίψη αντί για την χαρά, τότε δεν μπορεί να ακούσεις τον χαρμόσυνο Διδάσκαλο του Θεού και να μάθεις τα δικά Του μαθήματα. Το να βλέπεις το σώμα ως οτιδήποτε άλλο εκτός από ένα μέσον επικοινωνίας σημαίνει ότι περιορίζεις το νου σου και βλάπτεις τον εαυτό σου. Επομένως η υγεία δεν είναι τίποτα άλλο από ένας ενοποιημένος σκοπός. Αν το σώμα τίθεται κάτω από τον σκοπό του νου, γίνεται ολοκληρωμένο διότι ο σκοπός του νου είναι ένας. Την επίθεση σαν σκοπό του σώματος

μπορεί μόνο να την υποθέσει κανείς διότι ξεχωριστά από το νου το σώμα δεν έχει κανέναν απολύτως σκοπό.

14. Εσύ δεν περιορίζεσαι από το σώμα, και η σκέψη δεν μπορεί να γίνει σάρκα. Όμως ο νους μπορεί να εκδηλωθεί μέσα από το σώμα αν πάει πέρα από αυτό και δεν το ερμηνεύει ως περιορισμό. Όποτε βλέπεις κάποιον άλλο ως περιορισμένο σε σώμα ή από το σώμα, τότε επιβάλλεις αυτόν τον περιορισμό στον εαυτό σου. Είσαι πρόθυμος να το δεχτείς αυτό, όταν ο μοναδικός σου σκοπός στην μάθηση θα πρέπει να είναι το πώς να διαφύγεις από τους περιορισμούς; Το να αντιλαμβάνεσαι το σώμα ως μέσον επίθεσης και το να πιστεύεις ότι αυτό θα μπορούσε να έχει σαν αποτέλεσμα την χαρά, είναι μια ξεκάθαρη ένδειξη ενός αδύνατου μαθητή. Έχει δεχτεί ένα μαθησιακό στόχο σε προφανή αντίθεση με τον ενοποιημένο στόχο των μαθημάτων, έναν στόχο που τον καθιστά ανίκανο να δεχτεί τον σκοπό των μαθημάτων ως δικό του.

15. Η χαρά είναι ενοποιημένος σκοπός, και ο ενοποιημένος σκοπός είναι μόνο του Θεού. Όταν ο δικός σου σκοπός ενοποιείται γίνεται δικός Του. Αν πιστεύεις ότι μπορείς να παρέμβεις στον δικό Του σκοπό, χρειάζεσαι σωτηρία. Έχεις καταδικάσει τον εαυτό σου, όμως η καταδίκη δεν είναι από τον Θεό. Άρα δεν είναι αληθινή. Ούτε και τα φαινομενικά της αποτελέσματα. Όταν βλέπεις έναν αδελφό ως σώμα, τον καταδικάζεις διότι έχεις καταδικάσει τον εαυτό σου. Όμως, αν κάθε καταδίκη είναι μη πραγματική, και πρέπει να είναι μη πραγματική εφόσον είναι μια μορφή επίθεσης, τότε δεν μπορεί να έχει κανένα αποτέλεσμα.

16. Μην επιτρέπεις στον εαυτό σου να υποφέρει από φανταστικά αποτελέσματα από κάτι που δεν είναι πραγματικό. Απελευθέρωσε το νου σου από την πίστη ότι αυτό είναι δυνατό. Η μόνη σου ελπίδα για απελευθέρωση βρίσκεται στο ότι αυτό είναι εντελώς αδύνατον. Αλλά ποια άλλη ελπίδα θα ήθελες; Η ελευθερία από τις ψευδαισθήσεις βρίσκεται μόνο στο να μην τις πιστεύεις. Δεν υπάρχει επίθεση, αλλά **υπάρχει** απεριόριστη επικοινωνία κι επομένως απεριόριστη δύναμη και ολότητα. Η δύναμη της ολότητας είναι η επέκταση. Μην δεσμεύεις την σκέψη σου μέσα σε αυτό τον κόσμο, και θα ανοίξεις το νου σου στην δημιουργία εν Θεώ.

VIII. Το Σώμα σαν Μέσο ή Σκοπός

1. Οι διαθέσεις προς το σώμα είναι οι διαθέσεις προς την επίθεση. Οι ορισμοί που δίνει το εγώ σε οτιδήποτε είναι παιδαριώδεις, και βασίζονται πάντα στο τι πιστεύει το ίδιο **για** το τι είναι το κάθε τι. Αυτό συμβαίνει διότι είναι ανίκανο για αληθινές γενικεύσεις, και εξισώνει ότι βλέπει με την λειτουργία που έχει αποδώσει το ίδιο. Δεν το εξισώνει με αυτό που **είναι**. Για το εγώ το σώμα είναι κάτι **με** το οποίο μπορείς να επιτίθεσαι. Εξισώνοντάς σε με το σώμα, σε διδάσκει ότι **εσύ** θα επιτεθείς με αυτό. Το σώμα, λοιπόν, δεν είναι η πηγή της δικής του υγείας. Η κατάσταση του σώματος βασίζεται αποκλειστικά στην δική σου ερμηνεία για την λειτουργία του. Οι λειτουργίες είναι μέρος της ύπαρξης μιας και ξεκινούν από αυτή, αλλά η σχέση δεν είναι αμφίδρομη. Το όλον προσδιορίζει το επιμέρους, αλλά το επιμέρους δεν προσδιορίζει το όλον. Εν τούτοις, το να γνωρίζεις εν μέρει σημαίνει ότι γνωρίζεις ολοκληρωτικά εξαιτίας της θεμελιώδους διαφοράς ανάμεσα στην γνώση και την αντίληψη. Στην αντίληψη το όλον είναι κατασκευασμένο από κομμάτια που μπορούν να διαχωρίζονται και να συναθροίζονται εκ νέου. Αλλά η γνώση ποτέ δεν αλλάζει, επομένως οι συναθροίσεις της παραμένουν ίδιες. Η ιδέα των εν μέρει – ολοκληρωμένων σχέσεων έχει έννοια μόνο στο επίπεδο της αντίληψης, όπου η αλλαγή είναι δυνατή. Αλλιώς, δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στο μέρος και το όλον.

2. Το σώμα υπάρχει σε ένα κόσμο που φαίνεται πως περιέχει δύο φωνές που αντιμάχονται για την κατοχή του. Στην αντίληψη αυτής της συνάθροισης, το σώμα θεωρείται ικανό να εναλλάσσει συμμαχίες από την μία φωνή στην άλλη, αποδίδοντας έτσι νόημα στις ιδέες και της υγείας και της ασθένειας. Το εγώ, όπως πάντα, κάνει μια βασική σύγχυση ανάμεσα στο μέσο και τον σκοπό. Θεωρώντας το σώμα ως σκοπό, το εγώ δεν έχει καμιά αληθινή χρήση για αυτό διότι το σώμα **δεν** είναι σκοπός. Πρέπει να έχεις παρατηρήσει ένα έντονο χαρακτηριστικό κάθε σκοπού που το σώμα έχει δεχτεί ως δικό του. Όταν τον πετυχαίνεις, **δεν σε ικανοποιεί**. Αυτός είναι ο λόγος που το εγώ αναγκάζεται να εναλλάσσεται ακατάπαυστα από τον ένα στόχο στον άλλο, έτσι ώστε να συνεχίζεις να πιστεύεις ότι μπορεί ακόμα να σου προσφέρει κάτι.

3. Είναι ιδιαίτερα δύσκολο να ξεπεράσεις την πίστη του εγώ στο σώμα ως σκοπό, διότι είναι συνώνυμη με την πίστη στην επίθεση ως σκοπό. Το εγώ έχει μια σημαντική επένδυση στην

ασθένεια. Αν είσαι ασθενής, πως είναι δυνατόν να αντιπθεθείς στον σταθερή πίστη του εγώ ότι δεν είσαι άτρωτος; Αυτό είναι ένα ελκυστικό επιχείρημα από την άποψη του εγώ, διότι αποκρύπτει την προφανή επίθεση που υποβόσκει κάτω από την ασθένεια. Αν το αναγνώριζες αυτό και επίσης αποφάσιζες εναντίον της επίθεσης, δεν θα μπορούσες να δίνεις αυτή την ψευδή μαρτυρία στους ισχυρισμούς του εγώ.

4. Είναι δύσκολο να αντιληφθείς την ασθένεια ως ψευδομαρτυρία, διότι δεν συνειδητοποιείς ότι είναι κάτι εντελώς ξένο με αυτό με το οποίο θέλεις να συμβαδίζεις. Αυτή η μαρτυρία, λοιπόν, είναι φαινομενικά αθώα και αξιόπιστη διότι δεν την έχεις εξετάσει διεξοδικά. Αν το είχες κάνει, δεν θα θεωρούσες την ασθένεια ως τόσο ισχυρό μάρτυρα υπέρ των απόψεων του εγώ. Μια πιο έντιμη δήλωση θα ήταν ότι εκείνοι που θέλουν το εγώ έχουν την προδιάθεση να το υπερασπίζονται. Επομένως, η επιλογή μαρτύρων τους θα πρέπει να είναι ύποπτη εξ αρχής. Το εγώ δεν καλεί μάρτυρες που θα διαφωνούσαν με την υπόθεση του, ούτε το Άγιο Πνεύμα κάνει κάτι τέτοιο. Έχω πει ότι η κρίση είναι η λειτουργία του Αγίου Πνεύματος, και είναι μια λειτουργία για την οποία είναι τέλεια εξοπλισμένο να εκπληρώνει. Το εγώ ως κριτής κάνει οτιδήποτε εκτός από αμερόληπτη κρίση. Όταν το εγώ καλεί ένα μάρτυρα, έχει ήδη κάνει αυτόν τον μάρτυρα σύμμαχό του.

5. Είναι αλήθεια ότι το σώμα δεν έχει καμιά λειτουργία από μόνο του, διότι δεν είναι σκοπός. Το εγώ, όμως, το καθιερώνει ως σκοπό, διότι, ως τέτοιο, η αληθινή λειτουργία του αποκρύπτεται. Αυτός είναι ο σκοπός όλων όσων κάνει το εγώ. Ο μόνος του στόχος είναι να μην γίνεται ορατή η λειτουργία των πάντων. Ένα ασθενές σώμα δεν βγάζει κανένα νόημα. Δεν θα μπορούσε να βγάλει κανένα νόημα διότι η ασθένεια δεν είναι αυτό για το οποίο υπάρχει το σώμα. Η ασθένεια έχει νόημα μόνο αν τα δύο βασικά αξιώματα πάνω στα οποία βασίζεται η ερμηνεία του εγώ για το σώμα είναι αληθινά· ότι δηλαδή το σώμα είναι για επίθεση, και ότι είσαι σώμα. Δίχως αυτά τα αξιώματα η ασθένεια είναι αδιανόητη.

6. Η ασθένεια είναι ένας τρόπος απόδειξης ότι είναι δυνατόν να πάθεις κακό. Είναι μια μαρτυρία της αδυναμίας σου, της ευπάθειάς σου, και της υπερβολικής σου ανάγκης να εξαρτάσαι από εξωτερική καθοδήγηση. Το εγώ το χρησιμοποιεί αυτό σαν το καλύτερο επιχείρημά του να χρειάζεσαι την **δική του** καθοδήγηση. Υπαγορεύει ατέλειωτες συνταγές για το πώς να αποφεύγεις τα καταστροφικά αποτελέσματα. Το Άγιο Πνεύμα, έχοντας τέλεια επίγνωση της ίδιας κατάστασης, δεν ασχολείται καθόλου με την ανάλυσή της. Αν τα δεδομένα είναι χωρίς νόημα δεν υπάρχει νόημα στο να τα αναλύεις. Η λειτουργία της αλήθειας είναι να συλλέγει πληροφορίες που είναι αληθινές. Με **όποιο** τρόπο και να χειριστείς το σφάλμα αυτό δεν καταλήγει πουθενά. Όσο πιο περίπλοκα είναι τα αποτελέσματα, τόσο πιο δύσκολο μπορεί να είναι να αναγνωρίζεις την μηδαμινότητά τους, αλλά δεν είναι απαραίτητο να εξετάζεις όλα τις πιθανές εκβάσεις που προκύπτουν από τα αξιώματα για να τα κρίνεις σωστά.

7. Ένα μαθησιακό εργαλείο δεν είναι δάσκαλος. Δεν μπορεί να σου πει το πώς νιώθεις. Δεν γνωρίζεις πως νιώθεις διότι έχει δεχτεί την σύγχυση του εγώ, κι επομένως πιστεύεις ότι ένα μαθησιακό εργαλείο **μπορεί** να σου πει πως νιώθεις. Η ασθένεια είναι απλά άλλο ένα παράδειγμα της επιμονής σου να ζητάς καθοδήγηση από ένα δάσκαλο που δεν γνωρίζει την απάντηση. Το εγώ είναι ανίκανο να ξέρει το πώς νιώθεις. Όταν είπα ότι το εγώ δεν γνωρίζει τίποτα, είπα το μόνο πράγμα για το εγώ που είναι απόλυτα αληθινό. Αλλά υπάρχει ένα επακόλουθο· αν μόνο η γνώση έχει ύπαρξη και το εγώ δεν έχει γνώση, τότε το εγώ δεν έχει ύπαρξη.

8. Μπορείς πολύ δικαιολογημένα να ρωτήσεις πώς η φωνή από κάτι που δεν υπάρχει μπορεί να είναι τόσο επίμονη. Έχεις σκεφτεί την παραμορφωτική δύναμη που έχει κάτι που θέλεις, ακόμα κι αν αυτό δεν είναι πραγματικό; Υπάρχουν πολλά παραδείγματα για το πώς αυτό που θέλεις παραμορφώνει την αντίληψη. Κανένας δεν μπορεί να αμφισβητήσει την ικανότητα του εγώ στο να δημιουργεί ψεύτικες υποθέσεις. Ούτε κανείς μπορεί να αμφισβητήσει την προθυμία σου να ακούσεις μέχρι να επιλέξεις να μην δεχθείς τίποτα άλλο εκτός από την αλήθεια. Όταν αφήσεις κατά μέρος το εγώ, αυτό θα χαθεί. Η Φωνή του Αγίου Πνεύματος είναι τόσο ισχυρή όση η προθυμία σου να ακούσεις. Δεν μπορεί να είναι ισχυρότερη χωρίς να παραβιάσει την ελευθερία επιλογής σου, την οποία το Άγιο Πνεύμα επιδιώκει να επανορθώσει, και ποτέ να υποβιβάσει.

9. Το Άγιο Πνεύμα σε διδάσκει να χρησιμοποιείς το σώμα μόνο για να επικοινωνείς με τους αδελφούς σου, έτσι ώστε να μπορεί να διδάξει το μήνυμά Του μέσα από σένα. Αυτό θα τους θεραπεύσει κι επομένως θα θεραπεύσει κι εσένα. Ό,τι χρησιμοποιείται σε συμφωνία με την λειτουργία του έτσι όπως την θεωρεί το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί να ασθενεί. Ό,τι χρησιμοποιείται με άλλο τρόπο, όμως, ασθενεί. Μην επιτρέπεις στο σώμα να είναι ο καθρέπτης ενός διχασμένου

νου. Μην το αφήνεις να γίνει μια εικόνα της δικής σου αντίληψης της μικρότητας . Μην το αφήνεις ν' αντανakλά την απόφασή σου να επιτίθεσαι. Η υγεία είναι η φυσική κατάσταση των πάντων όταν η ερμηνεία αφήνεται στο Άγιο Πνεύμα, το οποίο δεν αντιλαμβάνεται επίθεση πουθενά. Η υγεία είναι το αποτέλεσμα της απελευθέρωσης όλων των προσπαθειών να χρησιμοποιείς το σώμα δίχως αγάπη. Η υγεία είναι η αρχή μιας σωστής προοπτικής για την ζωή κάτω από την καθοδήγηση του Ενός Δασκάλου που γνωρίζει τι είναι η ζωή, εφόσον είναι η Φωνή της Ίδιας της Ζωής .

ΙΧ. Η Θεραπεία σαν Διορθωμένη Αντίληψη

1. Είπα πριν ότι το Άγιο Πνεύμα είναι η Απάντηση. Είναι η Απάντηση στα πάντα, διότι γνωρίζει ποια είναι η απάντηση για τα πάντα. Το εγώ δεν ξέρει τι είναι μια αληθινή ερώτηση, παρόλο που κάνει αναρίθμητες ερωτήσεις. Εν τούτοις, μπορείς να το μάθεις αυτό καθώς μαθαίνεις να αμφισβητείς την αξία του εγώ, και έτσι να εδραιώνεις την ικανότητά σου να αξιολογείς τις ερωτήσεις του. Όταν το εγώ σε βάζει σε πειρασμό για ασθένεια μην ζητάς από το Άγιο Πνεύμα να θεραπεύσει το σώμα, διότι αυτό θα σήμαινε απλά ότι παραδέχεσαι την πίστη του εγώ ότι το σώμα είναι ο σωστός στόχος της θεραπείας. Καλύτερα είναι να ζητήσεις να σε διδάξει το Άγιο Πνεύμα την ορθή **αντίληψη** του σώματος, επειδή μόνο η αντίληψη μπορεί να διαστρεβλώνεται. Μόνο η αντίληψη μπορεί να ασθενεί διότι μόνο η αντίληψη μπορεί να σφάλει.

2. Η εσφαλμένη αντίληψη είναι η ευχή τα πράγματα να είναι έτσι όπως δεν είναι. Η πραγματικότητα των πάντων είναι απόλυτα ακίνδυνη, επειδή εντελώς ακίνδυνη είναι η κατάσταση της πραγματικότητάς τους . Είναι επίσης και η κατάσταση της δικής σου επίγνωσης της πραγματικότητάς τους. Δεν χρειάζεται ν'αναζητάς την πραγματικότητα. Θα σε αναζητήσει αυτή και θα σε βρει όταν εκπληρώσεις τις προϋποθέσεις της. Οι προϋποθέσεις της είναι μέρος αυτού που είναι η πραγματικότητα. Και αυτό το μέρος μόνο εξαρτάται από εσένα. Το υπόλοιπο θα γίνει από μόνο του. Χρειάζεται να κάνεις μόνο τόσα λίγα διότι το δικό σου μικρό κομμάτι είναι τόσο ισχυρό που θα σου φέρει το όλον. Δέξου, λοιπόν, το δικό σου μικρό κομμάτι, και άφησε το όλον να γίνει δικό σου.

3. Η ολότητα θεραπεύει διότι είναι του νου. Όλες οι μορφές ασθένειας, ακόμα και οι θανατηφόρες, είναι σωματικές εκφράσεις του φόβου για την αφύπνιση. Είναι προσπάθειες να ενισχυθεί ο ύπνος από φόβο για την αφύπνιση. Αυτός είναι ένας αξιολύπητος τρόπος προσπάθειας να μην δεις, κάνοντας τις ικανότητες της όρασης αναποτελεσματικές. Το «Αναπαύσου εν ειρήνη» είναι μια ευλογία για τους ζωντανούς, όχι για τους νεκρούς, διότι η ανάπαυση προέρχεται από την αφύπνιση και όχι από τον ύπνο. Ο ύπνος είναι μια απόσυρση· η αφύπνιση είναι ένωση. Τα όνειρα είναι ψευδαισθήσεις ένωσης, διότι αντανakλούν τις διαστρεβλωμένες δοξασίες του εγώ για το τι είναι η ένωση. Εν τούτοις, το Άγιο Πνεύμα, έχει κι Αυτό χρήση για τον ύπνο, και μπορεί να χρησιμοποιήσει τα όνειρα για χάρη της αφύπνισης αν Το αφήσεις.

4. Το πώς ξυπνάς είναι το σημάδι του πώς έχεις χρησιμοποιήσει τον ύπνο. Σε ποιον τον έδωσες; Κάτω από την καθοδήγηση τίνος δασκάλου τον τοποθέτησες; Όποτε ξυπνάς αποθαρρυσμένος, δεν τον είχες δώσει στο Άγιο Πνεύμα. Μόνο όταν ξυπνάς χαρούμενος έχεις αξιοποιήσει τον ύπνο σου σύμφωνα με τον σκοπό Του. Πραγματικά μπορείς να «ναρκωθείς» από τον ύπνο, αν τον έχεις χρησιμοποιήσει εσφαλμένα για χάρη της ασθένειας. Ο ύπνος δεν είναι μια μορφή θανάτου περισσότερο από ότι ο θάνατος είναι μια μορφή έλλειψης συνειδητότητας. Η ολοκληρωτική ασυνειδησία είναι αδύνατη. Μπορείς να αναπαύεσαι εν ειρήνη μόνο επειδή είσαι ξύπνιος.

5. Θεραπεία είναι η απελευθέρωση από τον φόβο του ξυπνήματος και η αντικατάσταση του με την απόφαση να ξυπνήσεις. Η απόφαση να ξυπνήσεις είναι η αντανakλαση της θέλησης να αγαπάς, εφόσον όλη η θεραπεία έχει να κάνει με την αντικατάσταση του φόβου με την αγάπη. Το Άγιο Πνεύμα δεν μπορεί κάνει την διάκριση ανάμεσα σε βαθμούς σφαλμάτων, επειδή αν διδασκε ότι μια μορφή αρρώστιας είναι πιο σοβαρή από την άλλη θα διδασκε ότι ένα σφάλμα μπορεί να είναι πιο πραγματικό από το άλλο. Η λειτουργία Του είναι να διακρίνει μόνο ανάμεσα στο ψεύτικο και το αληθινό, αντικαθιστώντας το ψεύτικο με το αληθινό.

6. Το εγώ, που πάντα θέλει να εξασθενεί το νου, προσπαθεί να τον διαχωρίσει από το σώμα σε μια προσπάθεια να τον καταστρέψει. Εν τούτοις, το εγώ στην πραγματικότητα πιστεύει ότι τον

προστατεύει. Αυτό συμβαίνει διότι το εγώ πιστεύει ότι ο νους είναι επικίνδυνος, και ότι το να καθιστάς κάποιον χωρίς νου σημαίνει ότι τον θεραπεύεις. Αλλά είναι αδύνατον να καταστήσεις κάποιον χωρίς νου, εφόσον αυτό θα σήμαινε ότι εκμηδενίζεις κάτι που δημιούργησε ο Θεός. Το εγώ απεχθάνεται την αδυναμία, παρόλο που κάνει κάθε προσπάθεια να την προκαλέσει. Θέλει μόνο αυτό που μισεί και για το εγώ αυτό είναι απόλυτα λογικό. Εφόσον πιστεύει στην δύναμη της επίθεσης, θέλει την επίθεση.

7. Η Βίβλος σε παροτρύνει να είσαι τέλειος, να θεραπεύεις όλα τα σφάλματα, να μην θεωρείς καθόλου το σώμα ως διαχωρισμένο και να διεκπεραιώνεις όλα τα πράγματα στο όνομά μου. Αυτό δεν είναι μόνο το δικό μου όνομα, διότι μοιραζόμαστε κοινή ταυτότητα. Το Όνομα του Υιού του Θεού είναι Ένα, και παροτρύνεσαι να πράττεις τα έργα της αγάπης διότι μοιραζόμαστε αυτή την Ενότητα. Οι νόες μας είναι ολοκληρωμένοι διότι είναι ένα. Αν είσαι ασθενής, τότε απομακρύνεσαι από μένα. Εν τούτοις, δεν μπορείς να απομακρύνεσαι μόνο από μένα. Απομακρύνεσαι από τον εαυτό σου **και** από εμένα.

8. Σίγουρα έχεις αρχίσει να συνειδητοποιείς ότι αυτά είναι πολύ πρακτικά μαθήματα, και εννοούν ακριβώς ό,τι λένε. Δεν θα σου ζητούσα να κάνεις πράγματα που δεν μπορείς, και είναι αδύνατον εγώ να μπορούσα να κάνω πράγματα που δεν μπορείς κι εσύ να κάνεις. Παίρνοντας το αυτό σαν δεδομένο, και μάλιστα κυριολεκτικά, τίποτα δεν μπορεί να σε εμποδίσει από το κάνεις ακριβώς αυτό που ζητώ, και τα πάντα συνηγορούν **υπέρ** του να το κάνεις. Δεν σου θέτω κανένα περιορισμό διότι ο Ίδιος ο Θεός δεν σου θέτει κανέναν. Όταν περιορίζεις τον εαυτό σου δεν είμαστε ένας νους, και αυτό είναι ασθένεια. Εν τούτοις, η ασθένεια δεν είναι του σώματος, αλλά του νου. Όλες οι μορφές ασθένειας είναι σημάδια ότι ο νους είναι διχασμένος, και δεν αποδέχεται έναν ενοποιημένο σκοπό.

9. Η ενοποίηση του σκοπού, λοιπόν, είναι ο μόνος τρόπος θεραπείας του Αγίου Πνεύματος. Αυτό συμβαίνει διότι είναι το μόνο επίπεδο στο οποίο η θεραπεία έχει κάποιο νόημα. Ο επαναπροσδιορισμός του νοήματος ενός χαοτικού συστήματος σκέψης είναι ο τρόπος για να το θεραπεύσεις. Το δικό σου έργο είναι μόνο να εκπληρώσεις τις προϋποθέσεις για αυτό το νόημα, εφόσον το ίδιο πηγάζει από τον Θεό. Εν τούτοις, η επιστροφή σου σε αυτό που έχει νόημα είναι βασική στο δικό Του έργο, διότι το νόημα σου είναι μέρος του δικού Του. Η θεραπεία σου, λοιπόν, είναι μέρος της υγείας Του, εφόσον είναι μέρος της Ολότητάς Του. Αυτός δεν μπορεί να την χάσει, αλλά εσύ μπορεί να μην το γνωρίζεις. Εξακολουθεί όμως να είναι η Θέλησή Του για σένα, και η Θέλησή Του πρέπει να υπάρχει για πάντα, και για όλα τα πράγματα.